

Hőség

Várható időjárás az országban ma estig: napos, száraz, igen meleg idő várható. Legfőképpen a Nyugat-Dunántúlon növekszik meg néha délután a gomolyfelhőzet, s akkor ott megerősödik a délnyugati szél is. Egyébként mérsékelt marad a légmozgás. A legalacsonyabb reggeli hőmérséklet 15, a legmagasabb nappali hőmérséklet 30 fok körül várható.

Látnivalók

Újszegedi Szabadtéri Színpad: este fél 9-től Tamási Áron: Boldog nyárfalevél, Vihar aratva..., Buday György élete és művei.

A Móra Ferenc Múzeum kiállításai (Roosevelt tér 1–3.): Lucs-képgyűjtemény, Patika-kiállítás, Móra-szoba, Természettudományi gyűjteményünk legszebb darabjai, Vinkler László grafikái. Fekete Ház (Somogyi u. 13.): Céhek, céhemlékek

Csongrád megyében. Bálint Sándor-emlékkiállítás, Vihart aratva..., Buday György élete és művei.

Szegedi Vár (Móra-park): Szeged múltja, jelene, jövője...

Varga Mátyás színháztörténeti kiállítása (Bécsi krt. 11/A)

Ifjú Lele József néprajzi gyűjteménye (Szeged–Tápe, Vértó u. 4.)

Szélmalom (Kiskundorozsma, Böles u.)

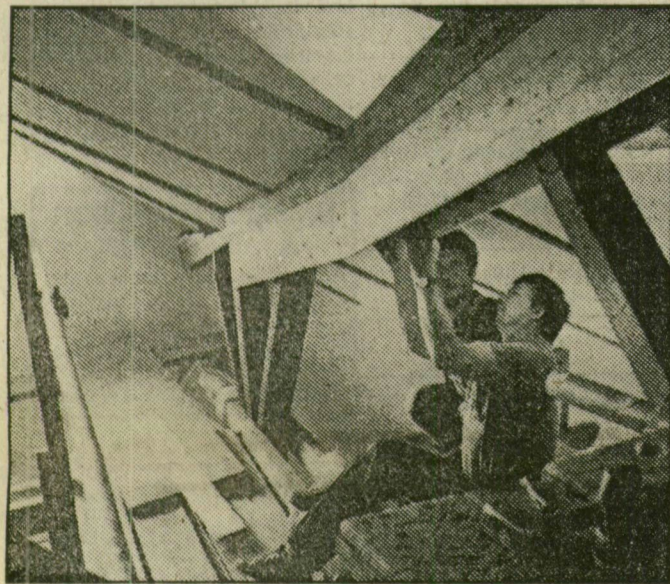
Kass Galéria (Vár u. 7.): Kass János grafikái, John Halas kiállítása.

Horváth Mihály utcai Képtár: Szegedi Képzőművészek Nyári Tárlata.

JATE-aula (Dugonics téri egyetem): Tavaszy Noémi Templomok című festménybemutatója.

Bartók Művelődési Központ, B Galéria: Kalmár Márton szobrászművész kiállítása.

Templomépítők

Gyenes Kálmán felvétele

Nem mindennapi feladat az ácsoknak a Szentmihálytelken épülő erdélyi stílusú templom fa tetőszerkezetének belső borítását elvégezni. A Délépfá Kft. szakembereinek precíz munkáját dicsérik a templombelső már elkészült részei. A faburkolatokon kívül az oltár fölé különleges fényterelőt és felénk szokatlan formájú ablakokat is készítenek most az ácsok, hogy hamarosan átadják a munkaterületüket a fűtésszerelőknél.

Lukácsék huszadik gyereke

Huszadik gyermekét szülte meg a szekszárdi kórházban Lukács Ernőné fűtőszobai lakos. Az asszony, aki július 30-án 46 éves lesz, jó egészségnek örvend, négykilós súllyal született Éva lánya úgyszintén.

Lukácsék Fűtőszobai határában, a falutól jó két kilométerre lévő tanyájukon laknak. A férj egyéni gazdálkodó, s négy felnőtt fia segít neki a földművelésben, állatgondozásban. Mindössze egyetlen gyermekük ment el ez idáig a háztól, a házasságkötés után, a többiek valamennyien egy fedél alatt élnek a szülőkkel. Óvodába nem jártak, de az iskolázatással minden rendben volt és van, ami azt jelenti, hogy most szeptembertől kilenc gyermeket kell majd reggelienként lovakocsival bevinni a faluba. A távolság nem túlságosan nagy, de mivel földút vezet ki a tanyától, a gyermekek nem gyalogolhatnak.

A család már régen kinőtte az évről évre bővített tanyát, ezért tetőtér beépítéssel próbálkoznak. Szeretnének házat venni Tolnában, hogy komfortosabb körülmények között élhessenek. Kútjuk vize ihatatlan, kocsival hordják naponta az ivó- és fürdőt vizet a faluból. A házvásárlás azonban egyelőre meghiúsult, az OTP nem járult hozzá a sok gyermek után járó kedvezmény megadásához, mert a Lukács-tanya nem tanyaként, hanem házként szerepel a nyilvántartásban. Meltánytalán ez a megítélés, annál is inkább, mert Lukácsék eddig semmiféle szociálpolitikai kedvezményt nem vettek igénybe, a maguk erejével teremtettek elő mindent a rendkívül népes család megélhetéséhez.

(MTI)

KATALÁN KÓRUS SZEGEDEN

A Barcelonából érkezett Grup Coral Horta énekar ma este 6 órakor a Szeged-Tarjánvárosi Szt. Gellért Templomban (Tátra tér 5.) a szentmisén énekel, majd ezt követően egyházzenei hangversenyt ad.

VINKLER FALFESTMÉNYEK

Holnap délután 5 órakor a Kalmár László laboratórium épületében (Árpád tér 2.) felavatják Vinkler László: Tiszaparti Parnasszus című nagyméretű falfestményét, melyet a művész 1938-ban készített, de évtizedekig vakolat fedte. A falfestményt Szabó Tamás restaurátor-művész állította helyre. Az avatásra a JATE vezetősége minden érdeklődőt szeretettel vár.

Összehajlók

A terem olyan, mint kora délelőtt más hét-köznapokon is. A sarokban a két összetolt asztal, ahol hatan is elférnek, még üres. Tiszta a hamutányér, makulátlan az abrosz.

Ketten jönnek. Egy nő és egy férfi. A nő határozott, a férfi egy kicsit ügyetlennek tűnik. Talán ezért is ülnek a nagy asztalhoz.

— Két kávé, egy kóla, egy sör...

A felszolgálónő megismétli a rendelést, aztán, amikor már háttal áll a kedves vendégnek, arcán ott szomorkodik az enyhe undor. A legjobb asztalnál két szerelmes. Bagatell. Ott ülnek majd kora délutánig a két kávé és a kóla mellett. Az a férfi, aki úgy kér sört, hogy nem kérdi meg a márkát az vagy nagyon gazdag, vagy bugyuta.

Azok ketten ülnek a hat széknél asztalnál, de úgy, hogy a válluk majdnem összeér. Mire a felszolgálónő visszajön, már tenyérnyi hely sincs az asztalokon. Kiterített térkép, egy seregnyi újság.

— Biatorbágy? Hol van Biatorbágy?

— Nem tudom. Vagy a Tiszán- vagy a Dunántúlon...

— Két szoba, konyha, víz, villany...

— Mennyi?

— Nem írják.

A férfi sóhajt, mert ha nem írják, akkor az a lakás csak millió felül lehet. Az asszonyka,

kezében egy ceruzát tartva olvas. Valósággal belebújik a lapokba.

— Tiszaföldvár? Az hol van? Hosszú parasztház...

— Nézzem? — Zörög a térkép.

Nézik. Megtalálják. Nyolcszáz négyszögöl gyümölcsös, ház. Melléképületek.

Fényesedik a szemük, elképzelik az óriás kertet, a nagy ház mellett a kicsi házat, ami jó lesz majd a születendő gyerekeknek.

Hül a kávé, melegsik a kóla, de Salgótarján mellett is hirdetnek egy nagyszerű házat. Ők ketten tele is álmodják bútorokkal, és összeérő kezük melegtől felforrósodik a térkép.

A pincérnő utálkozva nézi őket, mert azok már úgyse rendelnek semmit. Az a bizonyos ház viszont másfél millió. Az álmodott bútorok így hát kikerülnek a házból, kicsit szomorúan, mert szépek lehettek volna nagyon.

— Szaladpuszta hol van? Ott háromszáz-ezerért kínálnak... Nekünk van kétszázötven. Apa ha adna...

Hül a kávé, melegsik a kóla. Összehajlók a térkép felett, keresnek egy pontot, ebben a nagy ákombákomban, amit berendezhet a gyönyörű képeket, ahol talán megáll a lábán a kétszer kétfalnyi valóság. A homlokuk összeért ebben a nagy gondban, aztán a kezük is. A térkép, mintha szégyenlené a maga sügta álmodkat, megindul és lassan lecsúszik a földre.

Bartha Gábor

LOTTÓNYEREMÉNYEK

A Sportfogadási és Lottóigazgatóság közlése szerint a 30. játékhéten 5 találatos szelvény nem volt. A lottónyeremények a következők: 4 találatos szelvénye 172 fogadónak volt, nyereményük egyenként 93 968 forint; 3 találatos 10 435 fogadónak volt, nyereményük egyenként 822 forint; a 2 találatos szelvények száma 253 134 darab, ezekre egyenként 34 forintot fizetnek. A következő hétre átvitt jutalom nettó összege 2 000 000 forint.

SÖR HELYETT MOSÓLÚG AZ ÜVEGEKBE

A Budapesti Rendőrfőkapitányság felhívja a lakosság figyelmét, hogy amennyiben július 23-án palackozott Kőbányai Világos pástörözött sör van a birtokukban, akkor azt ne fogyasszák el: A rendőrhatalom tudomására jutott ugyanis, hogy a július 23-án palackozott Kőbányai Világos sörös üvegek közé — eddig ismeretlen körülmények miatt — olyan palackok kerültek, amelyek mosólúgot tartalmaznak. Ezen a napon mintegy 9–10 ezer rekeszt szállítottak ki a sörgyárból.

Megalakult a Szegedi Szépművészeti Céh

Hosszú hónapok vitáira, újságpolémiaira és szervezőmunkájára végére tett pontot tegnap, szombat, a város képző- és iparművészeinek egy csoportja. Pataki Ferenc festőművész hívó szavára több, mint ötvenen találkoztak. Megvitatták a Szegedi Szépművészeti Céh alapszabálytervezetét, majd annak elfogadásával negyven taggal megalakult a város képző- és iparművészeinek szabad és független szervezete.

A résztvevők megválasztották a tisztségviselőket. A Szegedi Szépművészeti Céh elnöke Szekeres Mihály belsőépítész, elnökhelyettese Pataki Ferenc festőművész, az elnökség tagjai: Lapis András szobrászművész, László Anna grafikusművész, Nagy Károly művészeti író, Szabó Tamás

festő-restaurátor művész és Szekeres Ferenc grafikusművész. A számvizsgáló bizottság elnöke dr. Apró Ferenc ügyvéd, helytörténész, tagjai: Hemmert János festőművész és Seiben Lajos festőművész.

A Céh ez év őszén, a cégbíró-sági bejegyzést követően tartja soros közgyűlését, ahol döntene az új jelentkezők felvételéről. (A Magyar Képző- és Iparművészek Szövetségének, a MK Művészeti Alapjának valamint a Fiatal Képzőművészek Stúdiójának tagjai alanyi jogon lehetnek a Céh tagjai, másokat munkásságuk mérlegelése nyomán vesz föl a közgyűlés. A Céhnek lehetnek pártoló és tiszteletbeli tagjai is.)

T. L.

Svingli

Soha nem gondoltam volna, hogy a vadlesnek és a bálkirálynő-választásnak ugyanaz lehet a közös kelleke — a távcső. Nyilván tájékozatlanságom abból adódhat, hogy ugyanúgy nem vadász-tam még vaddisznóra, mint bálcszépére. Pedig, ha egyszer is elmegegyek egy jó kis házra, akkor bizony pénteken éjszaka sokkal könnyebb dolgom akad. Levonom a konk-lúziót, s a csokornyakkendő mellé odaakasztom a megszélátót a nyakamba. Bár mentességemül szolgáljon, nemcsak én nélkülöztem ezt az újdonsült bálitartozékot, mondhatnám úgyis, a „vadlesre” egyetlen résztvevő sem érkezett felkészülten. Pedig távcső nélkül — a hölgyeken csüngő számok miniatűrsege miatt — aligha lehetett hitelesen boszorkányt jelölni. Így hát nem maradt más hátra, mint a Rákóczi téri kukko-

lósdi szegedi módra. Csak bezzeg ott nem rejtenek semmit véka alá. Velük szemben a szemérmes szegedi boszorkányjelöltek — néhányukat kivéve — úgy visszahúzódtak, mintha csak apácai fogadalmat tettek volna. Ráadásul a Tisza Szálló koncerttermének felhomálya még kezükre is játszott. Így aztán a lesre érkezett baráti társaságok csakis találomra voksolhattak volna, ha jó előre nem készítenek tervet... Így minden nehézség nélkül összejött az a tizenhárom „közönség-szavazott” hölgy, akik közül a zsűri kiválaszthatta az év szegedi boszorkányát. Persze, mint az már hagyomány a magyar szépségversenyeken, a legszebb boszorkányok most is h o p p o n maradtak!

No, de ez már csak így van rendjén...

(gát)

Bezár a bazár?

Csöndes, poros szombat délután Közép-Európa legnagyobb spontán piacán. Négy óra, a rekkenő hőség elől mint nagy bogarak húzódnak árnyékba az autók, gazdáik kisebb javításokat eszközölnek rajtuk, vagy papírból-tenyérből falatoznak a hűsben. A vasárnap reggeli hatos nyitásra várakozik itt lengyel, orosz, román, jugoszlávot nem látni, ők mégiscsak közelebb vannak, nem kell itt aludniuk, majd reggel ájtóznak. A majdnem kihalt parkoló bejáratánál a nagy táblán: Bazár, piros iksszel áthúzva, nemzetközi jelzés, amely a piacot körülvevő kőfalakon ismétlődik, kiegészítve egy háromnyelvű (az egyik talán szerb, a másik magyar, a harmadik orosz) felirattal: zárva augusztus 1-jétől 7-éig.

Szerdán tehát egy hétre bezár a „lengyel piac” (amely persze már régt nemcsak az), s amely, mint lapunkból is nyomon követhető, szinte már-már etnikai gyűlölködéssé fajuló viták középpontjában áll. Érvek hangzanak el pro és kontra, eltorlaszolóssal fenyegetőznek a környéken lakók, közben változatlanul folyik a randalírozás, s a telerondított temető az emberi méltóság megcsúfolásának szimbólumaként továbbra is fogadja alkalmi vendégeit. Most egy hétig békesség lesz, „de csak jönnek ki elsőjén reggel, hogy szidnak majd bennünket, ha nem engedjük be őket” — jegyzi meg beszélgetésünk közben az egyik parkolóór, aki társával és a takarítást végző

kisiparosok egyikével az árnyékba húzódva figyel, s próbálja megfékezni a forró, négykerekű kelet-európai bádogdobozaikban potyázni igyekvőket. Itt parkolnak a tilosban, az előbb itt járt egy rendőrautó, tett egy kört, meg se állt, bezeg a múltkor megbírságotlák a büféseket, meg a kft.-t is, mert szemetet találtak a bódék előtt: de hát milyen legyen reggel 8–9 körül a piac, ha csak délután kettőtől takaríthatnak? — mondják, jöjjenek ki délután, akkor nem találnak szemetet. A közterületfelügyelő sem a szemetelőkkel törődnek, hanem az autósokat bírságozzák, mert az jobban fizet, miért nem szednek be, két-háromszáz forintot, akkor nem lenne ez a szemétdomb: nyolc tele konté-

Kiürített pénztárcák az árookban

ner mindennap, de nekünk kell összeszedni, kézzel, mert a külföldiek képtelenek megtanulni, hogy a szemetet a kukákba dobják — hallom, s egy félmeztelen fiút látok, aki két nylonzsákot húz a földön, az autók mellett kotorász, s aztán odaviszi a zsákokat a konténerhez, amit épp elvisz a láncos szemetesautó.

Út- és parkolóhelyépítés miatt zárták le egy hétre a piacot, de ahogy hallottuk, olvasók az újságban, 15-től megint bezárják — mondják az ott ülők. Megjegyzésemre, hogy úgy sem lehet véglegesen bezárni a mai árviszonyok mellett, mert akkor máshol ugyanúgy kialakul, egyetértően bólintanak. De talán kijebb vihetné a városból a tanács, vagy ha már itt marad, számítanának fel több parkolási díjat, s lenne ingyenes a WC, akkor nem a temetőbe járnának — fűzőm hozzá. Ezt írja meg, helyeselnék, ez tényleg jó ötlet.

Az egyik férfi hirtelen felugrik: egy piros kis Polski, megakva, mint a málhásszekér, hirtelen éles kanyarral befordul, s fizetés nélkül akar besorolni. Na, majd megnézzük,

mondja az ór. Kiabálnak, nem akarnak fizetni, meg mutogatnak a halántékukra — teszi hozzá elmenőben. Lassan nekem is indulnom kell: még leírok egy kis kört, bepillantok a kopott falasztási plakátokkal fedett fal fölé, a piacon néhány seprős fiú mozog, tisztítják a betont, hiszen holnap reggel 6-kor nyitás. Illetve most már lassan fél 6-kor, mert háromnegyedkor beugrálunk a kerítésen — mondják új ismerőseim. Tegnapelőtt tíz útlevelet loptak el, az árokan üres pénztárcákat találunk takarítás közben. Micsoda piac ez! Egyéves gyereket árultak a múltkor dobozból háromezer forintért, egy nő meg felajánlotta a 12 éves kislányát a parkolási díj fejében, sorolják felháborodva. Émelygést érek, most már tényleg mennem kell, elbúcsúzom hát. A kanyarból még visszanezek, a háttérben kis tumultus támad, mindenki a kerékpárút melletti csenevész fák árnyékáért tülekszik; aztán lassan minden homályba tűnik, s a Cserpes sori piacot befedi a langyos, dohos aranyszínű szalongó por.

Pozsik László

Megalakult a Délmagyarország Kft. Tagjai: e lap újságírói, a szerkesztőség dolgozóiból szerveződött Délmagyarország Újságírói Egyesület és a Dél-Francia Nice-Presse-Invest. (x)

DÉLMAGYARORSZÁG

Politikai napilap
Főszerkesztő: Dlusztos Imre
Főszerkesztő-helyettes: Sulyok Erzsébet

Kiadja a Csongrád Megyei Lapkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Kispál Antal. — Szerkesztőség és kiadóvállalat: Szeged, Tanácsköztársaság útja 10., Sajtóház 6740. — Telefon: 24-633. Telek: 82-282. Telefax: 13-130. — A lapot nyomja: Szegedi Nyomda, Szeged, Bajcsy-Zsilinszky utca 28. 6720. Igazgató: Surányi Tibor. — Terjesztő a Magyar Posta. Előfizethető a postahivataloknál és kézbesítőknél. Előfizetési díj egy hónapra 101 Ft — a vasárnapi lapokkal együtt 121 Ft. ISSN 0133-025X